

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 303/2026-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **NETPHARMA, s.r.o.**, Priekopa 1915/55A, Kežmarok, zastúpenej JUDr. Martinou Kožárovou Jenčovou, advokátkou, Slovenská 69, Prešov, proti postupu Krajskej prokuratúry v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. Kv 25/18/7700 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 3. mája 2025 a doplnenou podaním doručeným ústavnému súdu 21. júla 2025 (návrh na predloženie prejudiciálnych otázok podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie) domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 22 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom krajskej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. Kv 25/18/7700. Zároveň sa domáha priznania náhrady majetkovej ujmy 1 678 442,74 eur a náhrady trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že v trestnom konaní vedenom Prezidiom Policajného zboru, národnou kriminálnou agentúrou, národnou protizločineckou jednotkou, expozitúrou východ pod ČVS: PPZ-311/NKA-PZ-VY-2018 pre zločin neoprávneného zaobchádzania s liekmi, liečivami a zdravotníckymi pomôckami, kde bolo obvinenie vznesené konateľovi sťažovateľky, došlo pri zaist'ovacích úkonoch k zaisteniu väčšieho množstva liekov ako vecí dôležitých pre trestné konanie.

II.

Argumentácia sťažovateľky

3. V rámci argumentácie ústavnej sťažnosti sťažovateľka prednáša tvrdenie, že je nespochybniteľným vlastníkom zaistených liekov, avšak v rámci vedeného trestného konania jej

nebolo priznané postavenie účastníka konania a orgány činné v trestnom konaní nevyhoveli jej žiadostiam o vrátenie zaistených liečiv, resp. následnej žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov získaných z predaja týchto liekov postupom podľa § 97 ods. 3 Trestného poriadku.

4. Sťažovateľka ďalej dôvodí, že sprostredkovane získala informáciu, že k potrebnému predaju predmetných liekov ako vecí podliehajúcich skaze podľa § 97 ods. 3 Trestného poriadku nedošlo.

5. Postup (odporúčaný sťažovateľke Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky) domáhať sa svojich práv pred Okresným súdom Prešov, pred ktorým sa v označenej trestnej veci po podaní obžaloby aktuálne vedie pod sp. zn. 33 Tk/1/2023 trestné konanie, sťažovateľka považuje za neúčelný, keďže podľa jej vyjadrenia „*k odpredaju liekov nedošlo a z humánnych liekov sa stal bezcenný tovar*“.

6. V popísanom postupe orgánov činných v trestnom konaní, resp. v postupe krajskej prokuratúry sťažovateľka vidí porušenie všetkých svojich označených práv a je toho názoru, že ochranu jej právam je možné účinne poskytnúť jednak konštatovaním ich porušenia zo strany krajskej prokuratúry a tiež priznaním finančnej čiastky zodpovedajúcej potenciálnej sume z (nerealizovaného) odpredaja dotknutých liekov, ku ktorej zaplateniu by zaviazal ústavný súd krajskú prokuratúru.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstatou argumentácie ústavnej sťažnosti je namietané porušenie všetkých označených práv sťažovateľky, ku ktorému malo dôjsť zo strany orgánov činných v trestnom konaní, resp. krajskou prokuratúrou, a to zaistením vecí dôležitých pre trestné konanie, o ktorých sťažovateľka tvrdí, že sú jej výlučným vlastníctvom a ktoré jej neboli vrátené napriek jej opakovaným žiadostiam, keď navyše nebolo sťažovateľke v trestnom konaní priznané zodpovedajúce postavenie účastníka trestného konania.

8. Samotná sťažovateľka v ústavnej sťažnosti uvádza informáciu, že dotknutá trestná vec, resp. trestné konanie, v rámci ktorého k zaisteniu predmetných vecí došlo, sa nachádza v štádiu súdneho konania, keď bola krajskou prokuratúrou 22. marca 2023 podaná na okresnom súde obžaloba.

9. Podľa § 97 ods. 1 Trestného poriadku ak vec, ktorá bola v rámci trestného konania vydaná, odňatá, prevzatá alebo inak zaistená, na ďalšie konanie nie je potrebná a ak neprichádza do úvahy jej prepadnutie alebo zhabanie, vec sa vráti tomu, kto ju vydal, komu bola odňatá alebo u koho bola zaistená podľa osobitného zákona. Ak si na ňu uplatňuje právo iná osoba, vydá sa vlastníkov veci alebo jej oprávnenému držiteľovi, ktorého právo na vec je nepochybné. Pri pochybnostiach sa vec ponechá v úschove podľa § 94 a osoba, ktorá si na vec robí nárok, sa upozorní, aby ho uplatnila v civilnom procese. Ak osoba, ktorá je vlastníkom veci alebo jej oprávneným držiteľom, napriek opakovanej výzve doručenej do vlastných rúk ju neprevezme do šiestich mesiacov od doručenia opakovanej výzvy, alebo osoba, ktorá si na vec robí nárok, si tento nárok neuplatní v civilnom procese do šiestich mesiacov od doručenia opakovanej výzvy, vec sa stáva majetkom štátu. Na možnosť takého postupu sa musí osoba podľa predchádzajúcej vety upozorniť.

10. Podľa § 97 ods. 3 Trestného poriadku ak je nebezpečenstvo, že sa vec, ktorá nemohla byť vrátená alebo vydaná podľa odseku 1, skazí, predá sa a suma za ňu utŕžená sa uloží do úschovy. Vec predá orgán podľa odseku 5 alebo na základe jeho opatrenia štátny orgán podľa osobitného

predpisu, pričom pri predaji sú povinní postupovať s odbornou starostlivosťou tak, aby vec predali za cenu, za ktorú sa rovnaká alebo porovnateľná vec v čase a v mieste úschovy obvykle predáva. Orgán podľa odseku 5 môže rozhodnúť opatrením o predaji veci iným štátnym orgánom len na základe jeho predchádzajúceho súhlasu.

11. Podľa § 97 ods. 5 Trestného poriadku rozhodnutia podľa odsekov 1 až 4 robí predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor alebo policajt. Proti uzneseniu o vrátení a vydaní veci je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok; proti ostatným uzneseniam sťažnosť nie je prípustná.

12. Citovaná právna úprava jasne stanovuje postup, ktorým je možné v rámci vedeného trestného konania v prípade zaistených vecí dôležitých pre trestné konanie uplatňovať ochranu svojich práv vrátane situácie, keď sa vrátenia dožaduje subjekt, u ktorého existujú pochybnosti o jeho tvrdených právach k veci (vlastníckych či držiteľských). Takisto je v nej jasne vymedzený orgán verejnej moci, ktorý je v tom ktorom štádiu príslušný o uplatnených právach rozhodovať. V štádiu súdneho konania, čo je prípad sťažovateľky, je ním predseda senátu konajúceho súdu prejednávajúceho podanú obžalobu.

13. V situácii sťažovateľky, keď sa trestné konanie (v rámci ktorého došlo k zaisteniu vecí, o ktorých sťažovateľka tvrdí, že sú jej výlučným vlastníctvom) nachádza v štádiu súdneho konania, už krajská prokuratúra celkom nepochybne nie je orgánom verejnej moci, ktorý by bol oprávnený rozhodovať o právach sťažovateľky, ktorá si nárokuje uznanie svojho vlastníctva a vrátenie vecí, resp. finančnú náhradu utrženú z odpredaja liečiv podľa § 97 ods. 3 Trestného poriadku. Krajská prokuratúra v štádiu súdneho konania nebola a nie je oprávnená rozhodovať o uplatnenej ochrane práv sťažovateľky, a teda potenciálne ani nemohla a nemôže do týchto práv neprípustne zasiahnuť, ako to tvrdí sťažovateľka.

14. Vzhľadom na prezentovaný záver ústavný súd odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ústavnú sťažnosť sťažovateľky ako zjavne neopodstatnenú.

15. Nad rámec ústavný súd dodáva, že v prípade potenciálneho porušenia príslušných ustanovení § 97 ods. 3 Trestného poriadku zo strany zodpovedného orgánu verejnej moci v príslušnom štádiu trestného konania je pre sťažovateľku k dispozícii možnosť uplatňovať nárok na náhradu škody postupom podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. mája 2026

Peter Molnár
predseda senátu